

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זי"ע א
המעשה עם הבחינות

מעשה י"ב
מבעל תפילה (4)
גליון 127

שבת שלום, קוראים יקרים!

בהמשך המעשה השבוע רבנו ז"ל מספר לנו איך שהבעל תפלה הקדוש נכנס שוב אל המדינה של עשירות, והתחיל שוב לדבר עמם מהתכלית אולי יוכל להשיבם מטעונתם. לאחר שראו שאומר דברים נפלאים, ונפריים דברי אמת ואכן "יש מלך בעולם", תכף: "שאלו אותו היכן הוא המלך הנ? אולי יגלה לנו דרך איך למצא ממון?" עד עכשו הם לא זכרו בכלל שיש מלך שליט בעולם, כי כשאדם נשקע ח"ו בתאות ממון, זה מנתק אותו לגמרי מה' יתברך. כי הממון נותן לאדם הרגשה של בטחון מדמה, עד שזה גורם לו לחשב שהוא יכול להסתדר בחיים בלי ה' יתברך ח"ו. אך כשנפול עליהם פחד הגבור כבר לא הרגישו כל כך בטוחים באליל הכסף והזהב, לכן התחילו דברי האמת של הבעל תפלה להכנס באזניהם, הם קבלו דעת אמתית, שיש ה' בעולם! והוא יכול לעזור לי! אך מכיון שעדין היו שקועים בתאות ממון הם רצו שהמלך יעזור להם למצא ממון...

"השיב להם: עדין אתם רוצים ממון (בלשון תמה)? מממון לא תדברו כלל". הבעל תפלה הקדוש, כשמו כן הוא, כל ענינו הוא "תפלה". לגלות בעולם שהכל אפשרי לפעל עם תפלה, וענין התפלה הוא לא רק לבקש בקשות מה' יתברך, שימלא חסרונו, אלא כמו שרבנו ז"ל מלמד אותנו ש"עקר התחברות ודבקות להשם יתברך הוא על-ידי התפלה. כי התפלה הוא שער שדרך שם נכנסין להשם יתברך

ומשם מפריין אותו" (קיצור ליקו"מ תנינא פד). התפלה היא הדרך להתחיל להיות בקשר אמתי עם ה', להשיח לפניו את הלב, לספר לו מה כואב לנו, להודות לו על כל הטובות שיש לנו בחיים, לשיר להלל ולשבח את שמו הגדול. קשר אמתי וחי כמו שמדברים עם חבר טוב אמתי. לכן לא רצה הבעל תפלה לדבר אתם כלל מממון, אף על פי שרצו לפנות לה' בבקשה, כי רצה ללמד אותם שה' הוא לא רק בשביל לבקש ממנו כסף ושאר הצרכיות, אלא הרבה הרבה מעבר, זו הדרך להפיר את ה' יתברך, והשער להכנס אל הקדשה.

מי שטעם פעם את טעמה המתוק של תפלה אמיתית, יודע שאין ישועה גדולה מזו, עצם החבור עם בורא עולם, אף על פי שלעת עתה לא קרתה שום ישועה במציאות, עצם הקשר עם מי שאמר והיה עולם, זה רפואה עצומה לנפש. האמונה מתחזקת, ועם זה גם התחושה שיש מי ששומר עלי, ואני משגח בכל מעשי. לאט לאט גם הפחדים והחרדות נעלמים, ואפשר לזכות על ידי זה "לאהב את עצמו עם השם יתברך באהבה יתרה" (ליקו"מ לג).

זה עקר עבודת הצדיקים, להכניס בנו דעת אמתי, וללמד אותנו "שבאמת אין שום תכלית כי אם לעסק בעבודת ה' כל ימי חיינו ולבלות ימיו בתפלה להשם יתברך".

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יב' מבעל תפלה (4)

שפּרָה רַבּוּנוּ נַחֲמָן מְבַרְסָלַב זִיע"א

קארט (פידוע לבקיאים בענן ציור מפת העולם, שקורין לאנד-קארט).

וְהָיָה בְּהַשְׂרִטוּטִין כְּמוֹ אוֹתִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁבְּלֵאנֵד־קֶאָרְט כְּתוּבִים אוֹתִיּוֹת אֶצֶל כָּל דָּבָר וְדָבָר כְּדִי לִידַע מַה הוּא הַדָּבָר הַזֶּה, דִּהְיֵנוּ לִידַע, שְׁכָאן הוּא עִיר פְּלוֹנִי, וְכָאךְ נִהְרֵ פְּלוֹנִי וְכִיּוֹצֵא כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הָיָה נִרְשָׁם בְּשִׂרְטוּטִי הִיד הַנ"ל כְּמוֹ אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵיוּ הָאוֹתִיּוֹת נִרְשָׁמִים אֶצֶל כָּל דָּבָר וְדָבָר, שֶׁהָיָה נִרְשָׁם עַל הִיד, כְּדִי לִידַע מַהוּת הַדָּבָר.

וְגַם פְּרִטִי כָּל הַמְּדִינוֹת וְעִירוֹת וְנִהְרוֹת וְגִשְׁרִים וְהָרִים וְשָׂאָר דְּבָרִים פְּרִטִיִּים, הַכֹּל הָיָה נִרְשָׁם עַל הִיד בְּשִׂרְטוּטִין הַנ"ל, וְאֶצֶל כָּל דָּבָר הָיוּ כְּתוּבִים אוֹתִיּוֹת, שֶׁזָּהוּ דָּבָר פְּלוֹנִי, וְזֶה דָּבָר פְּלוֹנִי. וְגַם כָּל בְּנֵי־אָדָם שֶׁהוֹלְכִים בְּתוֹךְ הַמְּדִינָה וְכָל הַמְּאָרְעוֹת שֶׁלָּהֶם, הַכֹּל הָיָה נִרְשָׁם שָׁם.

וְהָיָה כְּתוּב שָׁם גַּם כָּל הַדְּרָכִים מִמְּדִינָה לְמְדִינָה וּמִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וּמִחֲמַת זֶה הָיִיתִי יוֹדַע לְכַנֵּס אֶל הָעִיר הַזֹּאת. מַה שְׂאִי־אֶפְשֶׁר לְשׁוּם אָדָם לְכַנֵּס לְכָאן. וְכֵן אִם אַתֶּם רוֹצִים לְשַׁלַּח אוֹתִי לְעִיר אַחֶרֶת, אֲנִי יוֹדַע הַדְּרָךְ גַּם־כֵּן הַכֹּל עַל־יְדֵי הִיד הַנ"ל.

וְכֵן הָיָה נִרְשָׁם בְּהַדְּרָךְ מַעוֹלָם לְעוֹלָם, כִּי יֵשׁ דְּרָךְ וְנִתְיָב, שֶׁעַל־יְדוֹ יְכוּלִין לְעֵלוֹת מֵאָרֶץ לְשָׁמַיִם (כִּי אִי־אֶפְשֶׁר לְעֵלוֹת לְשָׁמַיִם, מִחֲמַת שֶׁאֵין יוֹדְעִין הַדְּרָךְ, וְשָׁם הָיָה נִרְשָׁם הַדְּרָךְ לְעֵלוֹת לְשָׁמַיִם),

וְהָיָה נִרְשָׁם שָׁם כָּל הַדְּרָכִים שֶׁיֵּשׁ מַעוֹלָם לְעוֹלָם, כִּי אֵלֵיהוּ עֹלָה לְשָׁמַיִם בְּדְרָךְ פְּלוֹנִי, וְהָיָה כְּתוּב שָׁם אוֹתוֹ הַדְּרָךְ, וּמִשָּׁה רַבּוּנוּ עֹלָה לְשָׁמַיִם בְּדְרָךְ אַחֵר, וְהָיָה כְּתוּב

וְהִתְחִילוּ לְדַבֵּר עִמוֹ, וְאָמַר לָהֶם גַּם־כֵּן כַּנ"ל; בְּאֶשֶׁר שֶׁכָּלֶם בְּטָעוֹת וּשְׁטוֹת גְּדוֹל, וְאֵין זֶה תְּכִלִּית כָּלֶל (הֵינּוּ שֶׁהֶמְמוֹן אֵינוֹ הַתְּכִלִּית כָּלֶל), רַק שֵׁישׁ יְחִיד, שֶׁהוּא הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְכוּ',

וּבְנֵי אוֹתָהּ מְדִינָה שֶׁאַתֶּם אוֹמְרִים, שֶׁהֵם כָּלֶם אֱלֻקוֹת, לֹא יוּכְלוּ לְעֹזֵר לָכֶם כָּלֶל, כִּי הֵם רַק בְּנֵי־אָדָם וְכוּ'. וְנִחַשְׁבֵּ אֶצְלָם לְמִשְׁגָּע, כִּי כָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה הָיוּ שְׁקוּעִים בְּטָעוֹת שֶׁל הַמְּמוֹן כָּל־כָּף, כַּנ"ל, עַד שֶׁזָּה שֶׁדָּבַר כְּנֶגֶד דַּעְתָּם וְטָעוֹתָם, הָיָה נִחַשְׁבֵּ לְמִשְׁגָּע.

וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ: מַה זֶה שֶׁאַתָּה אוֹמֵר עַל עַנְיֵן הַגְּבוּר (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה) אִם אֵינוֹ זֶה הַגְּבוּר, כַּנ"ל? הַשֵּׁיב לָהֶם: שְׂאֵנִי הֵייתִי אֶצֶל מֶלֶךְ אֶחָד, וְנֶאֱבַד אֶצְלוֹ גְבוּר.

וְאִם הַגְּבוּר הַנ"ל הוּא אוֹתוֹ הַגְּבוּר, יֵשׁ לִי הַפְּרוֹת עִמוֹ וַיִּתֵּר מְזָה: מַה שֶׁאַתֶּם בְּטוֹחִים בְּמְדִינָה הַנ"ל, שֶׁהֵם כָּלֶם אֱלֻקוֹת, זֶהוּ שְׁטוֹת, כִּי הֵם לֹא יוּכְלוּ לְעֹזֵר לָכֶם; וְלִדְעוֹתִי, אִם תִּהְיוּ בְּטוֹחִים עֲלֵיהֶם אֲדַרְבָּא, זֶה יִהְיֶה מִפְּלָה שְׁלָכֶם.

אָמְרוּ לוֹ: מִנֵּין אַתָּה יוֹדַע זֹאת? הַשֵּׁיב לָהֶם: הֵיּוֹת שֶׁאֶצֶל הַמֶּלֶךְ הַנ"ל, שֶׁהוּא הָיָה אֶצְלוֹ, כַּנ"ל, הָיָה לוֹ יָד, דִּהְיֵנוּ שֶׁהָיָה אֶצֶל אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ תְּמוּנַת יָד עִם חִמֵּשׁ אֶצְבָּעוֹת וְעַם כָּל הַשְׂרִטוּטִין שֵׁישׁ עַל הִיד,

וְזֹאת הִיד הֵיטָה הַלְּאֵנֵד־קֶאָרְט (הֵינּוּ מִפַּת הָעוֹלָם) שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל מַה שֶׁהָיָה מִן בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ עַד הַסּוֹף וּמַה שֶׁיִּהְיֶה אַחֶר־כֵּן, הַכֹּל הָיָה מְצִיָּר עַל אוֹתוֹ הִיד, כִּי הָיָה מְצִיָּר בְּשִׂרְטוּטִי הִיד צִיּוֹר עֲמִידַת כָּל עוֹלָם וְעוֹלָם עִם כָּל פְּרָטִיו כְּמוֹ שֶׁמְצִיָּר עַל הַלְּאֵנֵד־

שם אותו הדרך גם-כן, וכן חנוף עלה לשמים בדרך.
אחר, והיה כתוב שם גם אותו הדרך.

וכן מעולם לעולם, הכל היה נרשם בשרטוטי היד
הנ"ל. גם היה נרשם על היד כל דבר ודבר כפי מה
שהיה בעת בריאת העולם, וכפי ההוה שלו, וכפי מה
שהיה אחר-כך, כגון סדום היה נרשם שם כפי מה
שהיתה בעת ישיבה, קדם שנהפכה,

גם היה מציר שם הפיכת סדום, כמו שהעיר נהפכת,
וגם היה מציר שם ציור של סדום, שיש לה אחר
ההפיכה, כי היה נרשם על היד מה שהיה ומה שהוה
ומה שהיה.

ושם, באותו היד, ראיתי, שאותו המדינה הנ"ל,
שאתם אומרים עליהם, שהם כלם אלקות עם כל
האנשים הבאים אליהם לקבל עזר מהם, כלם יהיו
נכלין ואובדין. (כל זה השיב להם הבעלת-פלה).

ונפלא בעיניהם הדבר מאד, כי היו נפרים דברי אמת,
כי זה ידוע, שעל הלאנד-קארט מציר כל הדברים.
והבינו שגם דבריו נראין דברי אמת, כי זה רואין,
שאפשר לקבץ ולחבר שני שרטטין של היד, ויהיה
מהם אות (על פן הבינו, שדברים אלו הנ"ל, אי-אפשר לבדות
זאת מלבדו, ונפלא בעיניהם מאד).

ושאלו אותו. היכן הוא המלך הנ"ל? אולי יגלה לנו
דרך איך למצוא ממון? השיב להם: עדין אתם רוצים
ממון (בלשון תמה)? מממון לא תדברו כלל.

שאלו אותו: אף-על-פי-כן, היכן הוא המלך הנ"ל?
השיב להם: גם אני איני יודע מהמלך הנ"ל,

ומעשה שהיה כן היה. שהיה מלך ומלכה, והיה להם
בת יחידה, והגיע סמוך לפרקה, והושיבו יועצים

ליעץ את מי ראוי להשיאה לו. וגם אני הייתי שם בין
בעלי העצה, פי המלך היה אוהב אותי.

והיתה עצתי, שיתנו לה את הגבור, באשר שהגבור
עשה לנו כמה טובות, שכבש כמה מדינות, על פן
ראוי שיתנו לו את הבת-מלכה לאשה. והוטבה עצתי
מאד, והסכימו כלם לזה.

והיתה שמחה גדולה שם על שמצאו חתן להבת-
מלכה. והשיאו אותה עם הגבור, וילדה הבת-מלכה
ולד.

ואותו התינוק היה יפה-תאר מאד מאד שלא היה יפי
של מין אנושי כלל, ושערותיו היו של זהב, והיה להם
כל הגונים, ופניו היו כפני חמה, ועיניו היו אורות
אחרים,

והתינוק הזה נולד עם חכמה גמורה. כי ראו בו תכף
(בשעת ההולדה), שהוא חכם גמור, שכשהיו מדברים
בני-אדם, במקום שצריכין לשחק היה שוחק, וכן
כיוצא בזה, כי הכירו בו, שהוא חכם גדול, רק שעדין
אין לו התנועות של גדול, כגון דבור וכיוצא.

והיה אצל המלך מליץ, דהינו דברן בעל לשון
ומליצה, שהיה יכול לדבר ולהמליץ דברי צחות
נפלאים מאד, שירות ותשבחות להמלך. והמליץ היה
גם מעצמו מליץ נאה, אף המלך הנ"ל הראה לו דרך
איך יעלה לקבל כח חכמת המליצה, ועל-ידי-זה היה
מליץ נפלא מאד מאד.

גם היה להמלך חכם. והחכם היה גם-כן מעצמו חכם,
אף המלך הראה לו דרך, איך יעלה ויקבל חכמה,
ועל-ידי-זה היה חכם נפלא מאד,

שם _____
טלפון _____
עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י"ב (4) - מבעל תפילה

- משה בדרך אחד, ואליהו וחנוך בדרך אחר
- ט. מה הי' כתוב על היד?
 מה שהי' ומה שהוה
 מה שהי' ומה שהוה ומה שיהי'
 מה שהיה
- י. מה היה כתוב על היד בנוגע למדינה שכולם אלקות שם?
 שכל אותה המדינה יהיו נכלין ואובדין
 שהאנשים שיבואו לקבל מהם עזר יהיו נכלין ואובדין
 שתי התשובות נכונות
- יא. האם הם האמינו לדברי הבעל תפילה, ולמה?
 נפלא בעיניהם מאוד, כי נכריס דברי אמת
 לא מצא חן בעיניהם כלל, כי זה היפך אמונתם
 לא שמעו אותו כלל
- יב. מה ענה להם הבעל תפילה כששאלו אותו היכן המלך הנ"ל שיגלה לנו דרך איך למצוא ממון?
 מממון לא תדברו כלל
 שקשה מאוד להגיע אליו
 שהממון הוא לא התכלית
- יג. מה יעץ הבעל תפילה למלך (שהיה אצלו) למי ראוי להשיא את הבת יחידה שהיה למלך?
 עם החכם של המלך
 עם האוהב נאמן של המלך
 עם הגבור של המלך
- יד. איזה מין שערות היה לולד שילדה הבת יחידה?
 של זהב
 היה להם כל הגוונים
 שתי התשובות נכונות
- טו. מי עוד היה אצל המלך הנ"ל?
 מליץ
 חכם
 שתי התשובות נכונות
- טז. מה אתה לומד מהסיפור בינתיים?
 שכל התכלית בעולם הוא _____
 לא לדבר כלל ממון.

- א. מה אמר הבעל תפילה לשרים אחרי שתפסהו?
 שהממון אינו תכלית
 שהגבורה היא התכלית
 שתי התשובות נכונות
- ב. מה אמר להם הבעל תפילה על המדינה שכולם אלקות שם?
 שאולי הם יעזרו לכם
 שהם לא יכלו לעזור לכם כלל
 שהגבור יעזור להם
- ג. מה השיב להם הבעל תפילה על הגבור?
 שאני הייתי אצל מלך אחד ונאבד אצלו גבור ואם הוא אותו גבור יש לי הכרות עימו
 שהוא גבור מאוד ויש להם ממה לפחד
 שהוא לא גבור כלל
- ד. מה אמר להם הבעל תפילה עוד על המדינה שכולם אלקות?
 שהם לא גבורים כלל
 שאם תהיו בטוחים עליהם - זה יהיה המפלה שלכם
 שאם תהיו בטוחים עליהם - תצליחו
- ה. מנין היה יודע הבעל תפילה את תשובתו הנ"ל?
 כי היה נביא
 כי היה לו רוח הקודש
 כי הכל היה מציור על היד שהיה למלך שהייתי אצלו
- ו. על היד של המלך היה כתוב הדרכים ממדינה למדינה?
 כן
 לא
 חלק כן, וחלק לא
- ז. על היד היה כתוב הדרך לעלות מעולם לעולם?
 כן
 לא
 חלק כן, וחלק לא
- ח. האם אליהו ומשה וחנוך עלו לשמים מאותו דרך או כל אחד בדרך אחרת?
 כל אחד בדרך אחרת
 כולם באותו דרך

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך